

عنوان مقاله:

اثر کم خاکورزی و بی خاکورزی بر جمعیت آفات، دشمنان طبیعی و بیماریها

محل انتشار:

هفتمین همایش سراسری کشاورزی و منابع طبیعی پایدار (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

مریم آل عصفور - دانشیار بخش گیاهپزشکی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز

مریم زاهدیان نژاد - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

در تاریخچه کشاورزی، کشت گیاه و شخم معادل یکدیگرند. شخم بستر بذر را مهیا کرده و مواد آلی خاک و کود را با هم ترکیب کرده و علفهای هرز، برخی بیماریها و آفات را سرکوب میکند. اما از طرفی، سطح خاک را بدون هرگونه پوششی قرار داده و شرایط را برای انواع فرسایش فراهم میسازد. زمانی که سامانه خاکورزی برای اولین بار معرفی شد این تفکر وجود داشت که به ویژه در مورد آفات خاکزی، با طغیان همراه خواهد بود. خاکورزی یا عدم انجام آن روی بندپایان و سایر بیمهرگان به سه طریق تاثیر میگذارد: اختلال مکانیکی، باقی گذاشتن بقایا و تاثیر روی علفهای هرز. مطالعات متعددی روی آفات مختلف انجام شده است. در برخی موارد به کارگیری سامانهی خاکورزی حفاظتی موجب افزایش جمعیت آفات شده و مواردی دیگر منجر به کاهش شده است. یکی از علل مهم کاهش جمعیت آفات را با توجه حفظ بقایا، علفهای هرز و تنوع کشت در این سامانه، میتوان افزایش جمعیت و تنوع دشمنان طبیعی دانست.

کلمات کلیدی:

کمخاکورزی، بیخاکورزی، آفات، دشمن طبیعی، بیماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/636007>

